

Winteren, da de ældre Børn især besøge Skolen. Der mangler fremdeles Tid; thi den Tid, der er indbrummet Skolerne, er saa knap afmaalt, at den kun i ringe Grad bliver tilstrækkelig til det, der er ganske nødvendigt, til Underviisning i Religion, Modersmaal, Skrivning og Regning, og hvad der jo kunde slutte sig dertil, nogen Kundskab om Naturen og Livet, navnlig om Fædrelandets Historie og Geographie. Der mangler endelig, hvad der rigtignok er en stor Mangel, hvor nogensteds Underviisning skal finde Sted, der mangler Elever, thi deels forsømme Børnene meget ofte paa den Tid, der kan gymnasticeres ved Landbostolerne, og deels er det meget almindeligt, at de, der ellers møde i Skolerne, naar Gymnastiktimen kommer, søge at løbe ud, som man kalder det i Børnesproget, og de finde i Regelen Medhold hos Forældrene, der ansee det Hele for noget Narreværk. Indbrømmer man mig muligvis dette, men mener, at om end Gymnastikunderviisningen ikke giver noget stort Udbytte, saa kunne dog Børnene have meget godt af den Bevægelse, de derved faae Leilighed til, da er dette meget sandt, naar der er Tale om Kjøbstadskolerne, men det er ikke sandt, naar der handles om Landsbyffskolerne; thi Bønderbørnene have i Almindelighed mere end Leilighed nok til Bevægelse; de maae fra den tidlige Alder hjælpe deres Forældre ved deres Gjerning, de maae fra Morgen til Aften færdes paa Marken, springe over Gjerder og Grøfter o. s. v. o. s. v. Nogle Medlemmer ville paastaae, at selv om dette ogsaa er Tilfældet, saa vil dog Gymnastikunderviisningen vise sin gavnlige Virkning, naar den Tid kommer, da de Unge skulle indtræde i Militærtjeneste. Ja, mine Herrer! spørg de Ældre blandt vor Landbobefolkning, der som Børn have nydt Underviisning i Gymnastik i Skolerne, spørg de Mænd her i Salen, som have været i dette Tilfælde, og De ville sandsynligvis faae det samme Svar, jeg har faaet: Nei, vi have ikke sporet nogen saadan Nytte. Gymnastikunderviisningen er maastee i saa Henseende snarere til Skade; thi hvad den Unge har let ved at nemme, det har den Ældre ofte vanskeligt ved at glemme, og det har ofte kostet Skjælsord og Stokkeprygl at glemme de forkeerte Stillinger og Bevægelser, som Gymnastiklærerne

i Landsbyffskolerne have lært Børnene. Man siger: Men det Hele har jo ikke Noget at betyde, fordi der i Regelen bliver seet igjennem Fingre dermed; men denne Seen igjennem Fingre er jeg en bestemt Modstander af paa ethvert, altsaa ogsaa paa Skolens Gebeet. Man skal understøtte Læreren i hans Virksomhed, men man skal ogsaa paa det Strengeste kontrollere ham i samme og ikke belejre ham eller Skolen med Nogetsomhelst, der er af den Art, at man skal være nødt til at kaste et Stør over det. Siger man, at det, jeg nu har anført, kan være meget sandt med Hensyn til den nu bestaaende Gymnastikunderviisning, men at det burde lede til, at man søgte at tilveiebringe en bedre og hensigtsmæssigere Underviisning, saa svarer jeg: Ja, mine Herrer, det kunde være meget sandt, dersom det stod i vor Magt at forandre de Forhold, hvorunder vor Landbobefolkning engang lever; men det staaer ikke i vor, ikke i Lovgivningens Magt, og jeg er ogsaa meget tilbøielig til at troe, at de Pengeopoffreser, der vilde behøves dertil, vilde Landbobefolkningen ikke have stor Lyst til at gjøre, fordi den vilde mene, at der var andre Diemed, som vedkom Folkeophøjsningen, til hvilke man først maatte anvende de Penge, der kunde udredes. Jeg veed, at der er dem, som mene, at Sagen dog ialfsald ikke burde sætte Lovgivningsmagten i Virksomhed, men at man skulde indskrænke sig til at opnaae det, som Landbefolkningen ønsker, ad administrativt Veie. Hertil skal jeg kun bemærke, hvad jeg allerede sagde ifjor, at denne Veie er ikke saa let som Lovgivningens og deler ikke saa ligelig; thi dersom det blev overladt Administrationen, saa vilde det Tilfælde dog kunne indtræde, at det i een Kredts vilde være meget let at blive fri for Gymnastikunderviisning, medens det i en anden vilde være, om ikke umuligt, saa dog meget vanskeligt. Med Hensyn til Lærernes Forhold til Spørgsmaalet, skal jeg tillade mig et Par Ord. Man har sagt, at Lærerne vare gunstigt stemte for denne Sag, fordi de skammede sig ved at undervise i Gymnastik. Dette troer jeg ikke gjælder om mange Lærere, men vistnok kun om meget faa. Lærerne skamme sig ikke ved at undervise i et Fag, der i og for sig er gavnligt og godt, men ved at under-